

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/117/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6322010104
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6322010104.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M., a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaného I. T., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. novembra 2022 v Banskej Bystrici odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/29/2022 zo dňa 13. júna 2022, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora zamieťa.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolanie poškodeného Ing. C. G. zamieťa ako podané neoprávnenou osobou.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/29/2022 zo dňa 13. 06. 2022 bol obžalovaný I. T. podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Brezno, ktorá mu kládla za vinu spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 13. 12. 2020 v čase od 16.00 do 16.30 hod. v lyžiarskom stredisku X. - N. ako príslušník R. záchrannej služby, viedol snežný skúter zn. W. Z. XX M. ev. č. LM XXXDD, s ktorým na lyžiarskom svahu zjazdovky 33a pod traverzom medzi Predným S. a Hotelom Kosodrevina pri otáčaní v rýchlosti 10-20km/h nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu snežného skútra v dôsledku čoho na terénnej nerovnosti z neho spadol, pričom sa tento následne neovládateľne spustil po zjazdovke 33a a v rýchlosti 40-70 km/h narazil do lyžiara Ing. C. G. a Ing. N. G., následkom čoho Ing. C. G. utrpel nestabilnú zlomeninu 5 driekového stavca s nutnosťou operácie, zlomeninu priečného výbežku štvrtého driekového stavca vpravo, zlomeninu strednej časti predkolenia vpravo s posunom s nutnosťou operácie, zlomeninu dolného konca vretennej kosti vpravo s posunom s nutnosťou operácie a vykĺbenie ľavého bedrového kĺbu s nutnosťou napravenia v narkóze, ktoré si vyžiadali dobu liečenia najmenej 5 mesiacov a obmedzenie v obvyklom spôsobe života najmenej 8 týždňov, Ing. N. G. následkom nárazu neutrpel žiadnu ujmu na zdraví, ale poškodením lyžiarskej výstroje mu bola spôsobená škoda vo výške 1.010,- Eur, poškodením prenajatej lyžiarskej výstroje Ing. C. G. bola spôsobená škoda I. W. nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. č. XXXX/XX, H. vo výške 630,- Eur a poškodením snežného skútra zn. W. Z. XX M., ev. č. LM XXXDD bola pre Slovenskú republiku - v správe MNV SR spôsobená škoda v doposiaľ neurčenej výške, čím porušil ustanovenie článku 5 ods. 4, 5, 6 usmernenia I. vnútra SR odboru metodiky a odborných činností všeobecnej sekcie č. VS-46-20/OM-3-2001 zo dňa 27. 02. 2001 o prevádzke služobných snehových skútrov v podmienkach Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodených s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní intervenujúci prokurátor, ktoré neskôr písomne odôvodnil podaním zo dňa 12. 07. 2022 v podstate tým, že súd na rozdiel od obžaloby, ktorá už v prípravnom konaní považovala za jeden z kľúčových dôkazov závery znaleckého dokazovania z odvetvia dopravy a na tomto postoji zotrvala aj v konaní pred súdom (aj v kontexte výpovede znalca na hlavnom pojednávaní dňa 02. 05. 2022) sa nestotožnil so záverom znaleckého posudku. Ostatné dôkazy považuje z hľadiska dôkaznej váhy vzhľadom na okolnosti prípadu za menej významné a v mnohom ovplyvnené subjektívnym vnímaním určitých reálií na mieste činu (terénne podmienky, určenie polohy lyžiarov na svahu a pod.). Súd pri hodnotení znaleckého posudku znalca z odvetia dopravy dospel k záveru, že znalec posudzoval jazdu obžalovaného na skútri obdobne ako sa posudzuje jazda vodiča na cestnom dopravnom prostriedku. Súd bol však názoru, že pravidlá, ktoré sa používajú pri jazde na motorovom vozidle, sa nedajú použiť aj pri jazde na snežnom skútri, nakoľko sa jedná o úplne odlišné vozidlo, s odlišnými požiadavkami na vedenie tohto vozidla, za úplne odlišných podmienok, pričom poukázal aj na výpoveď znalca na hlavnom pojednávaní. Rešpektuje autonómne právo súdu na hodnotenie dôkazov, ktoré sa s názorom obžaloby v tomto prípade nezhoduje, ale aj napriek tomu zastáva presvedčenie, že právne závery súdu, výsledkom ktorých bol oslobodzujúci výrok, nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Podľa jeho názoru sú do značnej miery výsledkom subjektívneho hodnotiaceho úsudku, zdôrazňujúc najmä skutočnosť, že dve skutkové okolnosti (na jednej strane techniku jazdy obžalovaného a na strane druhej možnú technickú poruchu brzdovej sústavy - hrablí), viedli súd k pochybnosti, pre ktorú v zmysle zásady in dubio pro reo musel obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Súd totiž v jednej časti rozsudku dospel k záveru, že v konaní nebolo bez pochybností preukázané, že obžalovaný sa pri vedení snežného skútra dopustil takých závažných pochybení, v príčinnej súvislosti ktorých poškodený Ing. G. utrpel ťažkú ujmu na zdraví a v inej časti rozsudku uvádza, že nebolo bez pochybností preukázané, či k prevráteniu predmetného skútra došlo v dôsledku poruchy na zadných hrabliach, alebo v dôsledku toho, že obžalovaný neprispôbil jazdu podmienkam, ktoré boli na trati. Na rozdiel od takto vyhodnotených a prezentovaných dôkazov zo strany súdu zastáva názor, že z jednotlivých dôkazných prostriedkov a z nich odvodených dôkazov bolo v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie dokázané, že skutok, ktorý bol predmetom obžaloby a ktorý je uvedený v jej skutkovej vete, sa stal spôsobom a v rozsahu, v akom je obžalovanému kladený za vinu.

S ohľadom na znaky tvoriace predmetný skutok tento napĺňa všetky zákonné znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, a to nielen z hľadiska formálnych znakov, ale aj z hľadiska znakov materiálnych. Ďalej poukázal na ustanovenia § 163 ods. 3 a § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia. V tejto súvislosti poukázal na to, že len pokiaľ existujú o otázke viny obžalovaného aj naďalej rozumné pochybnosti, ktoré nie je možné odstrániť inými dôkazmi, je nutné rozhodnúť v jeho prospech (oslobodiť ho spod obžaloby). Uvedené pravidlo sa však uplatní len pokiaľ ide o skutkové zistenia a nemožno ho vzťahovať na právne otázky. Pochybnosti musia spočívať v skutkovom stave veci a musia mať určitý logický základ, pričom musí ísť o také rozumné a dôvodné pochybnosti, pre existenciu ktorých nemožno spoľahlivo uznať obvineného vinným. Použitie zásady in dubio pro reo je prípustné až vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o nejakej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov. Takýto skutkový stav v prejednávanej trestnej veci však nenastal. Zo záverov znaleckého posudku z odvetvia dopravy, na záveroch ktorých znalec zotrval aj na hlavnom pojednávaní, totiž vyplýva, že vznik kolíznej situácie nastal, keď vodič (obžalovaný) neprispôbil jazdu terénu, v ktorom sa pohyboval, vlastnostiam skútra a svojim schopnostiam. Na prevrátenie skútra nemohla mať vplyv závada na ovládaní hrablí, pretože hrable sú v zadnej časti skútra a nespôsobujú prevrátenie. Závada hrablí mohla ovplyvniť pozornosť vodiča skútra, keď ovládaniu hrablí potreboval venovať väčšiu pozornosť.

Z uvedeného teda vyplýva, že primárnou príčinou vzniku nehody bolo neprispôsobenie jazdy obžalovaného terénu, v ktorom sa pohyboval, vlastnostiam skútra a svojim schopnostiam. Len okrajovo mohlo techniku jazdy ovplyvniť prípadné nesprávne fungovanie ovládania hrablí. Zo záverov znaleckého posudku tiež vyplýva, že pri obhliadke skútra znalec zistil, že spúšťanie hrablí sa ovládalo bez problémov, ale dvíhanie hrablí si vyžadovalo opakované stlačenie tlačidla. Je teda evidentné, že obžalovaný pri brzdení skútra tzv. hrable vôbec nepoužil. V tejto úvahe nasvedčuje aj fakt, že terén, na ktorom sa otáčal, pozostával zo sypkého technického snehu nevhodného na použitie tzv. hrablí. Z výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní totiž v súvislosti s použitím hrablí vyplýva, že na zjazdovke bol prevažne technický sneh, otáčal sa v mieste, ktoré bolo bezpečné,

avšak na tomto mieste bolo množstvo technického snehu a hrable sa tam nedali použiť, pretože nezaberajú. V ďalšej časti výpovede však už uviedol, že po otočení bol sneh vyšúchaný, bol tam ľad a hrable mu nezabrali. Z výpovede obžalovaného teda vyplývajú dve zásadne odporujúce skutočnosti ohľadom terénu (najmä kvality snehu), ktoré podľa jeho názoru nesprávne vyhodnotil. Z vyjadrenia spoločnosti MOTOSHOP Žubor, s.r.o., na ktoré poukazuje v rozsudku aj okresný súd vyplýva, že zadná brzda je určená ako pomocný prvok pri jazde v prudkých svahoch. Na to, aby bolo plne účinná, musia byť splnené špecifické podmienky podkladu. Účinok brzdý je najvyšší, pokiaľ je podklad tvrdý a tuhý, prípadne ide o ľadovú škrupinu. Pokiaľ je podklad nespevnený, napr. hlboký prachový sneh, brzda stráca svoju účinnosť a z fyzikálneho hľadiska sa stáva neúčinnou. Ovládanie je zabezpečené elektromechanickými spínačmi umiestnenými na volante. Tie fungujú na kontaktnom princípe. Pri servisnej prehliadke snežného skútra dňa 12. 12. 2019, ktorý obžalovaný v kritickom čase viedol, bol zistený problém so spínačom brzd, ktorý bol vymenený v rámci reklamácie. Pri servisnej prehliadke vykonanej v decembri 2020 predmetom opravy spínač zadnej brzd, tzv. hrablí, však nebol. Ďalej poukázal na čl. 5 ods. 4, 5, 6, 7, 9 metodického usmernenia Ministerstva vnútra o prevádzke služobných snehových skútrov, a uviedol, že obžalovaný disponoval v čase skutku platným oprávnením a povolením viesť motorové štvorkolky a snežné skútre, pričom dňa 16. 04. 2019 bol preškolený aj s potrebnými normami ohľadne prevádzky snehových skútrov. Podľa jeho názoru teda obžalovaný neprispôsobil jazdu terénu, v ktorom sa pohyboval, vlastnostiam skútra a svojim schopnostiam, čo viedlo k následnej strate kontroly nad vedením skútra, jeho prevráteniu a spôsobeniu následku v podobe ujmy na zdraví Ing. C. G. a spôsobeniu aj inej majetkovej škody. Obžalovaný tým porušil ustanovenia čl. 5 ods. 4, 5, 6 usmernenia Ministerstva vnútra SR odboru metodiky a odborných činností všeobecnej sekcie č. VS-46-20/OM-3-2001 zo dňa 27. 02. 2001 o prevádzke služobných snehových skútrov v podmienkach Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Záverom sa vyjadril k výpovedi svedka C. F., ktorý bol ešte pred jeho samotným vypočutím prítomný v pojednávacej miestnosti počas výsluchu obžalovaného, pričom poukázal na § 261 ods. 2 Trestného poriadku, a teda bolo vhodné, aby tento svedok nebol prítomný počas výsluchu obžalovaného v pojednávacej miestnosti, naviac si neodpustil vyjadrenia typu, že vodiči skútrov na X. sú majstri, a s obžalovaným si tykali. Na základe uvedených skutočností preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj poškodený Ing. C. G., ktoré odôvodnil v podstate tým, že zo všetkých dôkazov vyplýva, že nehodu zaviniel obžalovaný. Súd poškodzuje práva poškodeného, keď nad prípustnú mieru v závere svojho rozsudku tvrdí, že nehodu zaviniel poškodený. Poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody. Pri oslobodzujúcom rozsudku zo zákona vyplýva povinnosť súdu odkázať poškodeného, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody riadne a včas, na občiansko-právne konanie. Tento výrok súdu je síce zákonný, ale nadväzuje na oslobodzujúcu časť, ktorú poškodený považuje za nesprávnu a nezodpovedajúcu vykonanému dokazovaniu. Súd v odôvodnení rozsudku popisuje sily a schopnosti poškodeného, pričom na tieto svoje úvahy nemá žiadny dôkaz a sú to len ničím nepodložené domnienky súdu. To, či poškodený mohol alebo nemohol nehode zabrániť alebo zmierniť jej následky, pritom nemá žiadny dopad na skutočnosť, že obžalovaný pri vedení snežného skútra a pri otáčaní v rýchlosti 10-20km/hod. nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu skútra, v dôsledku čoho z neho spadol a skúter sa spustil bez kontroly po zjazdovke. Obžalovaný ako vodič musel celú dobu držať riadidlá a viesť snežný skúter, pretože bez tohto sa skúter bude rútiť nekontrolovane dole. Ak toto nezvládne, potom nemôže byť vodičom snežného skútra a ohrozovať verejnosť. Z informácií pracovníkov záchranej služby bolo preukázané, že ovládač spúšťania a zdvíhania hrablí pred nehodou nefungoval správne a jeho nefunkčnosť zistil aj znalec. S takýmto snežným skútom obžalovaný nemal právo vstúpiť na svah, pretože nebol technicky bez závady. Problém s brzdami bol už pred tým, ako na snežný skúter nastúpil a na jazdu ho použil. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že vôbec nemal skúter použiť, a ak ho už použil, mal konať skúsene a zabezpečiť jeho ovládanie a nemal z neho vypadnúť. Znalec jednoznačne uviedol, že predmetnej nehode sa dalo predísť len konaním obžalovaného. Ďalej uviedol, že napriek tomu, že súd vedel, že nebol na vyhlásení rozsudku, poučenie o možnosti podať odvolanie uviedol v rozsudku nesprávne - nedostatočne, keď uviedol, že ho môže podať do 15 dní od vyhlásenia rozsudku, pričom má lehotu na podanie odvolania 15 dní od doručenia rozsudku, teda od 09. 07. 2022. Tiež poukázal na to, že skutočnosť, že už prevádzkovateľ neposkytuje služby na kopci po určitej hodine neznamená, že je zakázaný vstup na kopec, a teda tvrdenie, že lyžiari na kopci už nemali byť, nemá žiadny vplyv na zavinenie nehody. Obdobne poukazovanie na to, že obžalovaný nevie, prečo neodskočil, je irelevantné.

Skúter nebol riadený, tesne pred nárazom mierne menil smer, nevedel teda, kam mal odskočiť - či doprava, alebo doľava. Bolo povinnosťou obžalovaného jazdiť iba do miery, ktorú mu umožňovali jeho skúsenosti a neohrozovať iné osoby. Obžalovaný vedel, že na svahu je poškodený a aj iné osoby, prešiel pri ňom, keď išiel hore. Súd výpovede obžalovaného, znalca a svedkov nevyhodnotil správne a tým ho ako poškodeného opätovne poškodil. Z uvedeného dôvodu požiadal, aby bol obžalovaný uznaný vinným a aby bol zaviazaný nahradiť mu škodu v celom rozsahu.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného odôvodnenia podaného odvolania, a teda navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu. Čo sa týka odvolania poškodeného, to navrhol zamietnuť ako podané neoprávnenou osobou.

Obhajca obžalovaného v rámci verejného zasadnutia navrhol podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora zamietnuť ako nedôvodné, a rovnako tak navrhol zamietnuť aj odvolanie poškodeného.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že za tie roky praxe sa nikdy niečo také nestalo, poveternostné podmienky a závada skútra prispeli k tejto nehode. On pri takejto činnosti nemá čas na nejakú nebanlivosť, sú to podmienky, pri ktorých sa veľmi ťažko pracuje. Za jeho 30 ročnú prax a za to, čo všetko vykonal, sa cíti byť nevinný, ale hlavne je mu ľúto, že na sklonku kariéry zranil človeka. Aktuálne je už len dobrovoľným členom horskej služby, pomáha pri previerkach, alebo pri nejakých technicky náročných akciách.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie prokurátora a poškodeného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a prípadného trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami, najmä vo vzťahu k výroku o vine. V podrobnostiach preto krajský súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku (str. 10 - 12), s ktorým sa v plnej miere stotožnil.

Nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku, s poukazom na odvolacie dôvody okresného prokurátora, krajský súd konštatuje, že na preukázanie viny obžalovaného, musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru.

Z vykonaného dokazovania vyplýva záver, že v predmetnej trestnej veci v podstate jediným dôkazom, ktorý mal preukazovať vinu obžalovaného, bol znalecký posudok Ing. F.. Tento dôkaz však krajský súd z rovnakých dôvodov ako okresný súd považuje za nedostatočný na vyslovenie záveru o vine obžalovaného. V tejto súvislosti aj krajský súd považuje za potrebné zopakovať, že znalec ohliadol

miesto činu na druhý alebo až štvrtý deň od nehody, pričom v konaní nebolo zistené presné miesto, kde sa so skútrom otáčal obžalovaný, miesto otáčania skútra znalcovi ukázal len iný člen horskej služby, pričom toto miesto nebolo vyznačené na rozdiel od trajektórie, ako sa skúter pohyboval smerom nadol. Znalec v znaleckom posudku uviedol, že prevráteniu skútra sa dalo predísť tak, ak by obžalovaný zvolil iné miesto otočenia skútra, nie v strmej časti svahu. S poukazom na vyššie uvedené sa preto ani krajský súd nemohol stotožniť s takýmto záverom znalca, pretože pokiaľ nebolo zistené miesto otáčania sa obžalovaného so skútrom, nemohlo byť ani relevantne hodnotené, či na otáčanie so skútrom zvolil obžalovaný vhodné miesto (menej strmú časť svahu), a či teda porušil niektorú z povinností vyplývajúcich mu z relevantných predpisov. Sám obžalovaný totiž vypovedal, že so skútrom sa otáčal pri Y. chate, kde je svah miernejší, čo bolo potvrdené aj svedeckými výpoveďami svedkov G. a N., ktorí uviedli, že videli, ako išiel skúter hore svahom a následne sa im stratil za horizontom. Z uvedeného je potom možné vyvodiť záver, že obžalovaný pre otáčanie so skútrom zvolil zrejme najvhodnejšie miesto, vychádzajúc pri tom zo svojich schopností a skúseností, keďže bolo preukázané, že sa so skútrom neotáčal v strmej časti zjazdovky č. 33a.

Ďalej je potrebné poukázať na fakt, ktorý uviedol vo svojom znaleckom posudku aj znalec Ing. F., a teda že na prevrátenie skútra mohla mať vplyv závada na ovládaní zadných hrablí, ktorá ovplyvnila pozornosť obžalovaného pri vedení skútra, keď venoval väčšiu sústredenosť spusteniu hrablí, ktoré nefungovali. Znalec vykonal aj ohliadku skútra a sám zistil poruchu zadných hrablí, ktoré nefungovali správne, pretože bol zistený problém v kontakte. Táto skutočnosť je potvrdená aj vyjadrením spoločnosti MOTOSHOP Žubor, s.r.o., z ktorého vyplýva, že v minulosti sa vyskytlo niekoľko reklamácií zo strany horskej služby ohľadne problému s ovládaním zadnej brzdy, reklamácie sa týkali vrchných spínačov ovládajúcich elektromechanickú brzdú, pričom išlo o reklamácie citlivosti spínačov, následkom čoho sa deklarovalo, že v niektorých situáciách sú spínače pomerne tuhé a nereagujú na prvé stlačenie. Tieto reklamácie boli vyriešené výmenou spínača a následným zaizolovaním kontaktov, pričom výmena spínača bola vykonaná dňa 12. 12. 2019 aj na predmetnom skútri. Aj krajský súd preto dospel k záveru, že ku vzniku nehody prispel aj deklarovaný a znalcom zistený problém pri ovládaní zadnej brzdy skútra (tzv. hrablí), keď obžalovaný musel venovať zvýšenú pozornosť zadnej brzde, a keďže táto nefungovala správne, nemohol korigovať rýchlosť svojho skútra. Aj z týchto skutočností je potom podľa názoru krajského súdu zrejmé, že obžalovaný vykonal služobný zásah lege artis, neporušil pri jazde so skútrom žiadne ustanovenia vyplývajúce mu z usmernenia Ministerstva vnútra SR odboru metodiky a odborných činností všeobecnej sekcie č. VS-46-20/OM-3-2001 zo dňa 27. 02. 2001 o prevádzke služobných snehových skútrov v podmienkach Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Preto sa krajský súd v plnej miere stotožnil so skutkovými a právnymi závermi, ku ktorým dospel okresný súd po vykonanom dokazovaní, plne rešpektujúc zásadu voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcu z § 2 ods. 12 Trestného poriadku, v dôsledku čoho správne oslobodil obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku.

Záverom aj krajský súd musí konštatovať, že ku následkom nehody snežného skútra nemuselo vôbec dôjsť, pokiaľ by poškodený Ing. C. G. rešpektoval pokyny prevádzkovateľa lyžiarskych tratí, pravidiel správania sa na lyžiarskej trati a vyhlášku Krajského úradu životného prostredia v Žiline č. 9/2004 z 04. 10. 2004 o návštevnom poriadku Národného parku Nízke Tatry. Z nich totiž vyplýva, že skialpinizmus v areáli Chopok juh je povolený len od 15. 12. do 30. 04. v čase hodinu po východe a hodinu pred západom slnka, pričom ku nehode došlo dňa 13. 12. 2020. Taktiež je nepochybné, že počas zimnej sezóny 2019/2020 v termíne do 31. 01. 2020 od 16.00 h do 8.30 h sú zjazdovky uzatvorené, a to práve z dôvodu, že v uvedenom čase sa po zjazdovkách presúvajú mechanizmy na úpravu lyžiarskych tratí, v dôsledku čoho môže dôjsť k rôznym úrazom. Z uvedeného je potom zrejmé, že poškodený sa v daný deň a danú hodinu vôbec nemal nachádzať na zjazdovke, a už vôbec nie z dôvodu skialpinizmu. Na zjazdovke sa teda nachádzal na vlastné riziko, z dôvodu nerešpektovania záväzných pravidiel a pokynov, v dôsledku čoho došlo k ujme na jeho zdraví.

Okresný súd nepochybil ani pri rozhodnutí o uplatnenom nároku na náhradu škody poškodených. Podľa 288 ods. 3 Trestného poriadku ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Poškodenému prislúcha právo podať odvolanie len v rozsahu vymedzenom v § 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, v zmysle ktorého poškodený môže podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Výrok o náhrade škody má však oporu vo výroku o vine. Z ustanovenia § 288 ods. 3 Trestného poriadku vyplýva, že ak okresný súd obžalovaného oslobodí spod obžaloby, musí

obligatórne poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody odkázať na civilný proces. Ak sa poškodený Ing. C. G. v takomto prípade odvolal proti tomuto výroku rozsudku, je osobou neoprávnenou na podanie odvolania, a jeho odvolanie musí byť zamietnuté ako odvolanie podané neoprávnenou osobou, lebo nárok na náhradu škody možno priznať len odsudzujúcim rozsudkom. Odvolanie poškodeného proti oslobodzujúcemu rozsudku smeruje vždy svojou povahou proti výroku o vine a takéto odvolanie poškodenému neprislúcha.

Podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd odvolanie poškodeného Ing. C. G. podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku zamietol ako odvolanie podané osobou neoprávnenou.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.